

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 686/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубодраг Вуковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства финансија Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, ББ и ВВ, обојица из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5490/19 од 09.06.2020. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5490/19 од 09.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5490/19 од 09.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 1225/17 од 08.07.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац према туженима власник путничког моторног возила марке „...“ модел ... са бројем шасије ... и бројем мотора ..., што су тужени дужни да признају и трпе, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да путничко моторно возило марке „...“ модел ... са бројем шасије ... и бројем мотора ... врати тужиоцу или да на име накнаде штете за одузето возило, тужиоцу исплати износ од 700.000,00 динара као вредност одузетог возила у време одузимања возила, са законском затезном каматом од дана одузимања, до дана исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5490/19 од 09.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на путничком моторном возилу одузетом у прекршајном поступку који се водио против тужиоца и враћање истог тужиоцу или накнада штете због одузимања возила, а правноснажном пресудом је утврђено да захтев није основан. О одговорности тужених у овом случају судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине, враћања ствари и накнаде штете поднета је 08.06.2017. године, а као вредност предмета спора је означен износ од 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић